

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJI

Srijeda, 6. siječnja 2009.

Zašto su Herod i Jeruzalem bili uznemireni?

Draga braćo i sestre! Danas slavimo svetkovinu Bogojavljenja, Gospodinovo "očitovanje". Evanđelje izvješćuje da je Isus došao na svijet u velikoj poniznosti i skrovitosti. Sveti Matej, pak, donosi epizodu s Mudracima, koji su došli s Istoka, vođeni zvijezdom, da bi se poklonili novorođenom idovskom kralju. Svaki put kada slušamo to izvješće, pogađa nas jasna oprečnost između stava Mudraca, s jedne strane, i dranja Heroda i idova. Evanđelje naime kaže kako, čuvši riječi Mudraca, "kralj Herod, uznemiri se on i sav Jeruzalem s njime" (Mt 2,3). Tu se reakciju može objasniti na različite načine: Herod je uznemiren, jer vidi u onome kojega Mudraci traže takmaka sebi ali i svojoj djeci. Glavari i stanovnici Jeruzalema, međutim, čini se da su prije svega našli u čudu, kao da su se probudili iz neke obamrlosti i natjerani razmišljati. Izaija je, naime, bio nagovijestio: "Jer, dijete nam se rodilo, / sina dobismo; / na plećima mu je vlast. Ime mu je: / Savjetnik divni, / Bog silni, / Otac vječni, / Knez mironosni" (Iz 9,5).

Zašto je dakle Jeruzalem bio uznemiren? Čini se da evanđelist time eli gotovo anticipirati stav velikih svećenika i sinedrija, ali i jednog dijela naroda, prema Isusu tijekom njegova javnog života. Na vidjelo, nema sumnje, izbija činjenica da poznavanje Pisama i mesijanskih proroštava ne navodi sve da se otvore Njemu i njegovoj riječi. U misli nam se vraća prizor, neposredno prije muke, Isusova plača nad Jeruzalemom, jer nije prepoznao vrijeme u kojem je pohađen (usp. Lk 19,44). Dotičemo ovdje jednu od ključnih točki teologije povijesti: dramu vjerne ljubavi Boga u Isusovoj osobi, koji "k svojim dođe, / i njegovi ga ne primiše" (Iv 1,11). U svjetlu čitave Biblije, taj stav neprijateljstva, ili dvoznačnosti, odnosno površnosti predstavlja stav svakog čovjeka od "svijeta" – u duhovnom smislu –, kada se zatvara otajstvu pravoga Boga, koji nam dolazi ususret u golorukoj krotkosti ljubavi. Isus, "kralj idovski" (usp. Iv 18,37), je Bog milosrđa i vjernosti; On eli kraljevati u ljubavi i istini i traži od nas da se obratimo, da odbacimo zla djela i odlučno koračamo

putom dobra.

Jeruzalem smo, dakle, u tome smislu svi mi! Neka nam Djevica Marija, koja je prihvatila s vjerom Isusa, pomogne da ne zatvorimo svoje srce njegovu evanđelju spasenja. Pustimo radije da nas osvoji i preobrazi On, "Emanuel", Bog koji je došao među nas da nas podari svojim mirom i ljubavlju.

Nakon Angelusa:

Upućujem svoj tople elje braći i sestrama istočnih Crkava koji, budući da se ravnaju po julijanskom kalendaru, sutra slave sveti Boić. Neka spomen Spasiteljeva rođenja sve više u njihovim srcima rasplamsa radost da ih Bog ljubi. Spomen te naše braće u vjeri u duhu me vodi u Svetu zemlju i na Bliski istok. Nastavljam pratiti s velikom zebnjom silovite oruane sukobe u pojasu Gaze. Dok ponovno podsjećam da mrnja i odbacivanje dijaloga ne mogu dovesti ni do čega drugog osim rata, elio bih danas ohrabriti inicijative i napore svih onih koji, budući da im je mir na srcu, pokušavaju pomoći Izraelcima i Palestincima da prihvate sjesti za stol i razgovarati. Neka Bog podupre napore tih hrabrih "graditelja mira"!

Svetkovina Bogojavljenja, u mnogim zemljama, je također praznik djece. Posebno sam stoga u mislima s djecom, koja su bogatstvo i blagoslov svijeta, a prije svega s mnoštvom djece kojoj je oduzeto bezbrino djetinjstvo. elim, na poseban način, skrenuti pozornost na desetke djece i mladih koju su, ovih posljednjih mjeseci, uključujući i boićno vrijeme, u istočnim krajevima Demokratske Republike Kongo zatočile oruane bande, koje su izvršile napade na sela ostavivši za sobom brojne rtve i ranjene. Apeliram na počinitelje tih neljudskih okrutnosti da vrate djecu njihovim obiteljima i njihovoj budućnosti sigurnosti i razvoja, na koje imaju pravo isto kao i ta draga pučanstva. Izraavam istodobno svoju duhovnu blizinu mjesnim Crkvama, koje su također pogođene tim napadima, bilo da su u njima stradali njihovi članovi bilo da im je zbog onemogućen neometan rad, i istodobno potičem pastire i vjernike da budu snani i čvrsti u nadi.

Nasilja prema djeci, koja su naalost zabiljeena također u drugim dijelovima svijeta, još su za veću osudu ako se uzme u obzir da 2009. godine pada 20. obljetnica Konvencije o pravima djeteta: to je zadaća kojoj je međunarodna zajednica pozvana ponovno prionuti kako bi branila, štitila i pomagala djecu čitavoga svijeta. Neka Gospodin pomogne svima onima – a njih je bezbroj! – koji svakodnevno rade u slubi novih naraštaja, pomaući im da budu protagonisti svoje budućnosti. K tomu, Dan misijskog djetinjstva, koji se slavi na današnju svetkovinu Bogojavljenja, je prava prilika da se istakne kako djeca i mladi mogu izvršiti vanu ulogu u širenju evanđelja i u djelima solidarnosti prema svojim vršnjacima koji su u najvećoj potrebi. Platio im Gospodin!